

میارزین اُکتاگون

روایت‌هایی از قهرمانان

فیاض رفیق

مترجم: مسعود حایری خیایوی

فهرست

توضیحات مترجم و مولف	۸
پیشگفتار نویسنده	۱۵
پیشگفتار	۱۶
مقدمه	۱۸

۲۳

فصل اول: پیشگامان قهرمان

رویس گریسی	۲۴
کن شامروک	۳۵
دن سورن	۴۹
مارک کلمن	۶۴

۷۶

فصل دوم: اسطوره‌ها

فرانک شامروک	۷۷
بنس پولور	۹۰
تیتو اورتیز	۹۸
رشاد ایوانز	۱۰۶
فارست گریفین	۱۱۴
تیم سیلویا	۱۲۰
مت سرا	۱۲۹
مت هیوز	۱۳۷
ژرژ سن پیر	۱۴۶
ویتور بلفورت	۱۵۶
بی‌جی پن	۱۶۴
اندرسون سیلوا	۱۷۱
کوئینتون جکسون	۱۷۸
آنتونیو رودریگو نوگیرا	۱۸۳
شان شرک	۱۹۰
براک لزنر	۱۹۷

۲۵۳		مایکل بیسپینگ
۲۱۴		چاک لیدل
۲۲۱		رندی کوتور
۲۲۷		دن هندرسون
۲۳۵		کارلوس کاندیت

فصل سوم: قهرمانان دوران جدید **۲۴۱**

۲۴۲		لیوتو ماچیدا
۲۴۷		آنتونی پتیس
۲۵۴		ادی آلوارز
۲۶۰		جونیور دوس سانتوس
۲۶۶		یان بلاخوویچ
۲۷۳		الکساندر ولکانوفسکی
۲۸۰		دانیل کورمیر
۲۸۷		پتر یان

فصل چهارم: قهرمانان دوره جدید زنان **۲۹۳**

۲۹۴		هالی هولم
۳۰۵		کریس سایبورگ
۳۱۲		جوانا زدرژیک

۳۲۰		قدردانی و سپاسگزاری‌ها
۳۲۳		درباره نویسنده

نظرات تحسین آمیز درباره کتاب‌های فیاض رفیق

نیویورک دلی نیوز درباره‌ی محمد علی: زندگی یک افسانه

«مجموعه‌ای چشمگیر از روایت‌های دست‌اول از دوستان، رقباء، معاصران، نویسندگان و نزدیک‌ترین اعضای خانواده‌اش، علی را برای نسل تازه‌ای باز معرفی می‌کند و خاطراتی را برای کسانی که همیشه می‌دانستند او بزرگ‌ترین است، زنده می‌کند.»

الکس بن بلاک، سردبیر سابق هالیوود ریپورتر درباره‌ی آرنولد

شوارتزنگر: زندگی یک افسانه

«کمتر کسی توانایی انتقال چنین جزئیات و دیدگاهی را دارد که فیاض رفیق در تاریخ شفاهی جامع خود از تمامی جنبه‌های زندگی و حرفه‌ی حماسی شوارتزنگر ارائه می‌دهد. این کتاب حاصل کار سخت و پابندی یک خبرنگار حرفه‌ای واقعی است.»

یواس‌ای تودی درباره‌ی برادرم، محمد علی: زندگی‌نامه‌ی جامع

«با وجود انبوه کتاب‌هایی که درباره‌ی علی نوشته شده، رحمان علی و فیاض رفیق موفق می‌شوند نکاتی را آشکار کنند که پیش‌تر هرگز درباره‌ی او نمی‌دانستیم — مردی که کتاب رکوردهای گینس در سال ۱۹۸۰ اعلام کرد بیش از لینکلن، ناپلئون و عیسی مسیح درباره‌اش نوشته شده است.»

الکس بن بلاک، سردبیر سابق هالیوود ریپورتر درباره‌ی بروس لی:

زندگی یک افسانه

«از زمان مرگ شوک‌آور بروس لی در سال ۱۹۷۳، صدها کتاب درباره‌ی او نوشته شده است، از جمله کتاب خود من. با این حال، تاریخ شفاهی فیاض رفیق همچنان به قلمروهای تازه‌ای نفوذ می‌کند.»

متیو پولی، نویسنده‌ی پرفروش نیویورک تایمز درباره‌ی به اوج، یا
مبارزه با شانس‌ها

«روایتی الهام‌بخش از کودکی که با عشق به بروس‌لی و هنرهای
رزمی مسیر زندگی و موفقیت خود را یافت. این کتاب را به شدت
توصیه می‌کنم.»

تقدیم‌نامه

به روریون گریسی — بنیان‌گذار افسانه‌ای UFC.

اگر روریون گریسی نبود، نه این ورزش به نام MMA شکل می‌گرفت، و نه ستارگان و قهرمانانی ظهور می‌کردند که UFC به جهان معرفی کرد. امروز، حاصل آن ایده و ایمان، به پدیده‌ای جهانی بدل شده است؛ ورزشی که میلیون‌ها نفر در سراسر دنیا با شور و احترام آن را دنبال می‌کنند — یکی از جذاب‌ترین و الهام‌بخش‌ترین ورزش‌های تاریخ.

به دلیل آنکه این کتاب در سال‌هایی نوشته شده که MMA تازه در حال تثبیت جایگاه جهانی خود بود، نام برخی ستارگان نسل‌های بعدی، از جمله روندا روزی و قهرمانان معاصر UFC، طبعاً در آن دیده نمی‌شود. اما ارزش این اثر درست در همین نکته نهفته است: این کتاب ثبت زنده‌ی یک دوران آغازین است؛ دورانی که بسیاری از اصول، سبک‌ها و حتی شخصیت‌های الهام‌بخش امروزی هنوز در حال شکل‌گیری بودند. گفت‌وگوهای موجود در آن، بر خلاف تحلیل‌های پسینی، تصویری دست‌اول، خام و صادقانه از ذهنیت، مبارزه‌جویی و تجربه‌های پیشگامانی ارائه می‌کند که بنیان فنی و فرهنگی MMA امروز بر شانه‌های آنان بنا شده است.

از این منظر، کتاب نه تنها ارزش خود را از دست نداده، بلکه اکنون به یک مرجع تاریخی و هویت‌ساز تبدیل شده است؛ اثری که به خواننده امکان می‌دهد تطور این ورزش را از زبان مردانی بشنود که خود در شکل‌دهی به آن نقش مستقیم داشتند.

همچنین پیش از ورود به مصاحبه‌ها، لازم است تفاوت‌های مفهومی میان اصطلاحات رایج در این ورزش روشن شود:

Jujitsu, Jiujitsu

در منابع ژاپنی، نام این هنر رزمی به صورت Jūjutsu نوشته و «جو جوتسو» تلفظ می‌شود؛ واژه‌ای که از ترکیب «نرمی/انعطاف» و «فن/تکنیک» ساخته شده است. اما با ورود این هنر به غرب، شکل‌های

گوناگونی از آوانویسی آن پدید آمد. در انگلیسی، نگارش Jujitsu رایج شد و بعدها با گسترش شاخه‌ی برزیلی، صورت Jiu-Jitsu نیز تثبیت گردید. در زبان فارسی، اختلاف میان «جوجیتسو» و «جیوجیتسو» درست از همین تفاوت‌های آوانویسی ناشی می‌شود. «جوجیتسو» از نظر آوایی به تلفظ اصیل ژاپنی نزدیک‌تر است، درحالی‌که «جیوجیتسو» انعکاس همان شکل غربی، به‌ویژه در مکتب برزیلی، یا «جوجیتسو برزیلی» به شمار می‌آید. به این ترتیب، هر دو صورت به یک مفهوم اشاره دارند و انتخاب میان آن‌ها بیش از هر چیز به رویکرد نویسنده و سبک نگارش کتاب بستگی دارد.

UFC, MMA

تفاوت اصلی میان MMA (Mixed Martial Arts) و UFC (Ultimate Fighting Championship) در این است که: «MMA یک ورزش است، در حالی که UFC یک سازمان است.» هنرهای رزمی ترکیبی یا MMA شکلی از رقابت است که در آن مبارزان از ترکیب سبک‌های گوناگون رزمی مانند بوکس، کیک‌بوکسینگ، جوجیتسو، کشتی و جودو استفاده می‌کنند. در واقع MMA عرصه‌ای است که مهارت‌های فنی و بدنی گوناگون در یک محیط واحد آزموده می‌شوند. در مقابل، UFC بزرگ‌ترین و شناخته‌شده‌ترین سازمان برگزارکننده‌ی مسابقات MMA در سطح جهانی است. این شرکت با برند منحصربه‌فرد خود، رویدادهایی را در سراسر جهان برگزار می‌کند و برترین ورزشکاران این رشته را زیر چتر قوانین مخصوص خود گرد آورده است. به بیان ساده‌تر، UFC را می‌توان همچون «لیگی اختصاصی» دانست که مبارزان

هنرهای رزمی ترکیبی در آن بر اساس مقررات ویژه سازمان رقابت می‌کنند. در سال‌های اخیر، این سازمان دایره‌ی فعالیتش را گسترش داده و برگزاری مسابقاتی در سبک BJJ (Brazilian Jiu-Jitsu) یا جوجیتسو برزیلی را نیز آغاز کرده است.

بنابراین، باید تأکید کرد که MMA زیرمجموعه‌ی UFC نیست، بلکه UFC صرفاً یکی از معروف‌ترین و قدرتمندترین برگزارکنندگان مسابقات MMA است. در کنار آن، سازمان‌های بزرگ دیگری نیز وجود دارند که سهم مهمی در رشد حرفه‌ای این ورزش دارند.

Bellator MMA

در میان این سازمان‌ها، Bellator MMA جایگاه ویژه‌ای دارد. بلاتور یکی از بزرگ‌ترین و معتبرترین نهادهای هنرهای رزمی ترکیبی در جهان است که در سال ۲۰۰۸ در ایالت کالیفرنیا بنیان‌گذاری شد. نام «بلاتور» برگرفته از واژه‌ی لاتین bellator به معنای «جنگجو» است و هدف اصلی آن، فراهم کردن بستری برای مبارزان مستقل و بین‌المللی در بالاترین سطح رقابتی بوده است.

بلاتور کار خود را با ساختاری تورنمنتی آغاز کرد، جایی که قهرمان هر وزن با پیروزی‌های متوالی در جدول حذفی مشخص می‌شد. اما در ادامه، با ورود قراردادهای آزاد و مبارزه‌های ویژه، شکل حرفه‌ای‌تر و مدرن‌تری به خود گرفت. این سازمان در سال‌های اخیر به خانه‌ی بسیاری از چهره‌های سرشناس و قهرمانان بازنشسته‌ی UFC تبدیل شده است — چهره‌هایی همچون کریس سایبورگ، فدور امیلیاننکو، مایکل چنדר و پتیکو پی‌تبول.

فلسفه‌ی بلاتور بر پایه‌ی فرصت برابر برای همه‌ی مبارزان است؛ سازمانی که از انحصار رسانه‌ای دوری می‌کند و به زنان و ورزشکاران بین‌المللی امکان دیده‌شدن بیشتری می‌دهد. همین نگاه انسانی و رقابتی، بلاتور را زیر هدایت اسکات کوکر (Scott Coker) به یکی از قطب‌های اصلی MMA جهانی بدل کرده است—قطبی که بخش مهمی از تاریخ معاصر این ورزش را شکل می‌دهد و فضای تازه‌ای برای نسل جدید مبارزان ایجاد کرده است.

The Ultimate Fighter (TUF)

یک برنامه تلویزیونی واقع‌نما (Reality Show) است که توسط سازمان UFC تولید و از سال ۲۰۰۵ تاکنون پخش می‌شود. در این برنامه، تعدادی از مبارزان جوان، نیمه‌حرفه‌ای یا حتی حرفه‌ای ولی کمترشناخته‌شده، وارد یک کمپ مشترک می‌شوند. آن‌ها زیر نظر دو مربی (معمولاً دو ستاره UFC) قرار می‌گیرند و طی چند هفته، هم با هم زندگی می‌کنند و هم مسابقه می‌دهند.

همچنین در پایان هریک از فصل‌ها (season)، دو فینالیست منتخب برای کسب قرارداد رسمی UFC به مبارزه نهایی می‌رسند. برنده معمولاً یک قرارداد رسمی چند مبارزه‌ای با خود سازمان UFC دریافت می‌کند.

WWE

کشتی‌نمایشی حرفه‌ای یا (World Wrestling Entertainment) WWE یک شرکت سرگرمی ورزشی آمریکایی است که رویدادهای کشتی حرفه‌ای

نمایشی را در قالب برنامه‌های تلویزیونی، رویدادهای زنده و پخش آنلاین تولید و اجرا می‌کند. پایه و اساس مسابقات WWE نه رقابت واقعی، بلکه سناریوهای از پیش نوشته‌شده و حرکات نمایشی فیزیکی است که با جلوه‌های نمایشی، داستان‌پردازی و شخصیت‌سازی ترکیب می‌شود.

این شرکت ریشه‌اش به دهه‌ی ۱۹۵۰ و اتحادیه کشتی‌های منطقه‌ای بازمی‌گردد و از دهه‌ی ۱۹۸۰ زیر مدیریت وینس مک‌من به یک برند جهانی تبدیل شده است. WWE امروز یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان برنامه‌های زنده و تلویزیونی در جهان است و رویدادهای شاخصی مانند WrestleMania، Royal Rumble و SummerSlam را هر سال برگزار می‌کند.

برخلاف MMA که رقابت کاملاً واقعی است، WWE بیشتر در دسته‌ی ورزش-سرگرمی قرار می‌گیرد و تمرکزش بر نمایش، هیجان و داستان است نه نتیجه‌ی مسابقه در مفهوم ورزشی سنتی.

PRIDE Fighting Championships

PRIDE FC یک سازمان بزرگ MMA مستقر در ژاپن بود که از سال ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۷ فعالیت کرد و در زمان خود به عنوان جدی‌ترین رقیب جهانی برای UFC شناخته می‌شد. رویدادهای PRIDE در سالن‌های عظیم ژاپنی با ده‌ها هزار تماشاگر برگزار می‌شد و سبک خاص خودش را داشت:

- قوانین متفاوت، از جمله اجازه‌ی ضربه‌ی زانو و لگد به سر حریف روی زمین.

- استفاده از راندهای طولانی (۱۰ دقیقه اول، سپس ۵ دقیقه دوم).
- فضای نمایشی و ورودی‌های باشکوه شبیه رویدادهای ورزش-

سرگرمی ژاپنی.

PRIDE چهره‌های افسانه‌ای MMA را به دنیا معرفی کرد: فدور امیلیاننکو، واندردلی سیلوا، شوگون ر‌وا، کوارتر جکسون، آنتونیو رودریگو نوگرا و ده‌ها ستاره دیگر.

در سال ۲۰۰۷، UFC مالکیت PRIDE را خرید و بسیاری از مبارزان شاخص آن وارد رینگ UFC شدند. با وجود پایان فعالیتش، میراث PRIDE همچنان در فرهنگ MMA برجاست و به عنوان نماد «دوران طلایی» MMA ژاپن شناخته می‌شود.

Strikeforce

استرایک فورس یا Strikeforce یک سازمان MMA و کیک‌بوکسینگ آمریکایی بود که در سال ۱۹۸۵ ابتدا به عنوان برگزارکننده رویدادهای کیک‌بوکسینگ فعالیت خود را آغاز کرد. مرکز آن در سن‌خوزه، کالیفرنیا بود و تحت مدیریت اسکات کوکر اداره می‌شد. از سال ۲۰۰۶ Strikeforce وارد حوزه‌ی هنرهای رزمی ترکیبی شد و به سرعت به یکی از بزرگ‌ترین رقبای UFC در آمریکای شمالی تبدیل گردید. این سازمان رویدادهای مهمی را برگزار و ستاره‌های بزرگی را به دنیای MMA معرفی کرد، از جمله: راندا ر‌وزی، لوک راک‌هولد، کریس سایبورگ، دان هندرسون، کامارو عثمان (از طریق رویدادهای زیرمجموعه)، و همچنین میزبان مبارزات اسطوره‌هایی چون فدور امیلیاننکو و فرانک شامروک بود.

Strikeforce به خاطر ترکیب رویدادهای سنگین‌وزن، تمرکز جدی بر بخش زنان و فضای رقابتی دوستانه اما حرفه‌ای، جایگاه ویژه‌ای در تاریخ MMA دارد. در سال ۲۰۱۱ مالکیت آن توسط UFC (Zuffa LLC)

خریداری شد و تا ۲۰۱۳ این برند به تدریج در UFC ادغام شد. بسیاری از قهرمانان و مبارزان مطرح Strikeforce پس از ادغام، مسیر قهرمانی خود را در UFC ادامه دادند.

Cage Rage

یک سازمان بریتانیایی MMA بود که بین سالهای ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸ در لندن برگزار می‌شد و بسیاری از مبارزان مطرح اولین بار در این رویدادها شناخته شدند. این سازمان بعدها زیرمجموعه EliteXC قرار گرفت و در نهایت منحل شد. مبارزه‌ها در قفس برگزار می‌شد و نام «Cage Rage» از همین ساختار الهام گرفته شده است.

برادرم، روریون گریسی، مفهوم UFC را از برزیل به ایالات متحده آورد. پدرم سال‌ها در مسابقات بدون محدودیت در برزیل مبارزه می‌کرد — همان نبردهایی که بعدها الهام‌بخش شکل‌گیری ورزش‌های رزمی ترکیبی شدند. در آن زمان، مردم در آمریکا و سراسر جهان همیشه با یک پرسش روبه‌رو بودند: واقعاً بهترین مبارز دنیا کیست؟

در آن دوران، چیزی به نام «مبارز MMA» وجود نداشت. این مفهوم هنوز زاده نشده بود. آغاز همه‌چیز از روزی بود که UFC معرفی شد. در نخستین رویدادها، هر شرکت‌کننده نماینده‌ی سبک رزمی خود بود — یکی از جوجیتسو، دیگری از کاراته، سوم از کشتی یا موی‌تای.

اما امروز، دیگر بحث بر سر یک سبک رزمی خاص نیست. ضربه‌زن‌ها (استرایکرها) تمرینات کشتی را در برنامه‌ی خود دارند، و کشتی‌گیرها بر ضربات پا و مشت مسلط شده‌اند. ورزش MMA راهی طولانی را پیموده، تا به این مرحله برسد؛ این پدیده ناگهانی نبوده، بلکه حاصل سال‌ها تجربه، یادگیری و تکامل است. و بدون شک، آینده‌ی آن هنوز در مسیر رشد و شکوفایی بیشتری قرار دارد. این کتاب حاصل یک ایده‌ی ممتاز است.

فیاض رفیق با دقت و شور، اثری گرد آورده که برای هر کسی که می‌خواهد بداند در این ورزش «چه کسی، چه کسی است»، ضرورتی انکارناپذیر دارد. این کتاب هم مبارزان نسل آغازین را در بر دارد و هم چهره‌های برجسته‌ی امروز را.

روی گریسی

قهرمان سه‌دوره‌ی UFC و افسانه‌ی ماندگار در این رشته

در طول سال‌ها، ورزش هنرهای رزمی ترکیبی (MMA) — به‌ویژه مسابقات UFC — از فعالیتی با هواداران محدود، به پدیده‌ای جهانی و جریان‌ساز بدل شده است؛ تا جایی که امروزه رسانه‌های بزرگ، از روزنامه‌ها و مجلات گرفته تا ESPN، شبکه‌های تلویزیونی و فضای اینترنت، این ورزش را به طور گسترده پوشش می‌دهند.

MMA با سرعتی شگفت‌انگیز رشد کرده است. این ورزش، مبارزان سخت‌کوش را از چهره‌هایی گمنام به ستارگانی واقعی و نام‌هایی آشنا در سراسر جهان تبدیل کرده است.

در سال‌های نخست، جامعه آن‌طور که باید به این رشته و مبارزان آن احترام نمی‌گذاشت. بسیاری از مردم آن‌ها را اراذل و اوباش می‌پنداشتند و تصور رایج این بود که مبارزان UFC مستقیماً از بارها و خیابان‌ها به میدان نبرد می‌آیند! خوشبختانه امروز، با توجه به توجهی که جهان به این ورزش نشان داده، همه می‌دانند مبارزان UFC نه تنها اراذل نیستند، بلکه ورزشکارانی بسیار آموزش‌دیده، منضبط و متخصص در چندین سبک رزمی هستند و در سطح جهانی جای دارند.

از نگاه شخصی من، کسی که زمانی یک فرد معمولی و از طبقه کارگر بودم، مسابقات The Ultimate Fighter و UFC زندگی مرا، و خانواده‌ام را به‌طور کامل دگرگون کردند.

در این کتاب فرصتی بی‌نظیر خواهید داشت تا با سرسخت‌ترین مبارزان روی زمین روبه‌رو شوید. در این صفحات می‌فهمید چه چیزی آنان را به حرکت درمی‌آورد، با بخشی از رازهای دوران حرفه‌ای‌شان آشنا می‌شوید،

و از زبان خودشان درباره اوج‌ها و افت‌های مسیرشان می‌شنوید. این کتاب به شما نشان می‌دهد واقعاً چه لازم است تا به مبارزی شناخته‌شده و مانا تبدیل شوید.

«مبارزین اکتاگون» اثری است که به‌شیوه‌ای منحصر به فرد گردآوری شده و بدون تردید، نخستین کتاب در نوع خود به شمار می‌رود. به باور من، برای هر طرفدار ورزش‌های رزمی یا MMA، مطالعه‌ی این کتاب ضروری است؛ زیرا خواننده را به‌راستی با ذهنیت و روح مبارزان محبوبش آشنا می‌کند.

مایکل بیسپینگ

قهرمان پیشین میان‌وزن UFC و از چهره‌های ماندگار

هنگامی که اولین مسابقه UFC در ۱۲ نوامبر ۱۹۹۳ برگزار شد، بسیاری از مردم و منتقدان از دیدن دو مبارز داخل قفس؛ که مانند گلادیاتورهای گذشته با هم مبارزه می‌کردند، خشمگین شدند. هیچ قانون، حفاظتی، تقسیم وزنی یا محدودیت زمانی وجود نداشت. جای تعجب نیست که این موضوع باعث اتهاماتی چون وحشیگری شد و بسیاری این مسابقات را با جنگ خروس‌ها مقایسه کردند. این زمانی بود که مبارزات آزاد مدرن در فرهنگ عامه غرب ظهور کرد، مفهومی که چند دهه قبل توسط خانواده گریسی در برزیل معرفی شده بود. پس از سال‌ها تلاش، روریون گریسی - بزرگ‌ترین برادران گریسی - موفق شد اولین تورنمنت UFC را برگزار کند و برگزاری این تورنمنت، بلافاصله موفقیت‌آمیز شد. برادر کوچک‌تر او، رویس، مهارت‌های بی‌نظیر جوجیتسو برزیلی را در اکتاگون^۱ (هشت‌ضلعی) به نمایش گذاشت و با شکست دادن مبارزانی بزرگ‌تر و قوی‌تر از خود، نحوه درک جهان از مبارزه را برای همیشه تغییر داد. این نقطه آغاز ورزش MMA بود که به سرعت جهان را تحت تأثیر قرار داد و هنر خانواده گریسی را به سطح جدیدی رساند.

با گذشت زمان، سازمان UFC مجبور شد خود را اصلاح کند و استفاده از قوانین سخت‌گیرانه‌تری را بپذیرد. کمیسیون ورزش، این قوانین را تأیید کرد تا این ورزش بتواند در جامعه‌ای متمدن به بقای خود ادامه داده و رشد کند. این تکامل منجر به ایجاد اردوهای آموزشی حرفه‌ای، بهبود روش‌های آموزشی پیشرفته و درک بهتر رشته‌های مختلف ترکیبی شد.

UFC از یک نمایش نوپا به یک پدیده جهانی تبدیل شد و در نهایت از بوکس در آمریکا پیشی گرفت و به محبوب‌ترین ورزش رزمی تبدیل شد که رکوردهای صنعت ورزش را از لحاظ مالی (پرداخت به ازای مشاهده) را شکست. این سازمان ستارگان بسیاری را به دنیا معرفی کرد که توسط هواداران‌شان مورد ستایش قرار می‌گیرند و امروزه با مبارزان در زندگی عادی، مانند خانواده سلطنتی برخورد و رفتار می‌شود.

گرگ جکسون، یکی از برجسته‌ترین مربیان MMA از کمپ جکسون در نیومکزیکو، برخی از مبارزان برجسته UFC را آموزش داده است. من به طور مفصل با او صحبت کردم تا بتوانم برخی از حقایق مرتبط با افسانه‌های مربوط به این ورزش را از آشکارکنم. او توضیح داد که چرا مبارزان MMA نه تنها کم و بیش روشنفکر بوده بلکه سرسخت‌ترین ورزشکاران جهان نیز هستند. جکسون به من گفت: «ما سخت‌کوش‌ترین ورزشکاران هستیم. در هر بخش از بازی ما یک هنر وجود دارد. شما باید هنر بوکس، هنر کیک بوکسینگ، کشتی، جوجیتسو و وارد کردن ضربات بر روی زمین (پوند) را بشناسید که هر کدام خود برای خود یک هنر رزمی هستند. برای رقابت در این ورزش باید فرد روشنفکری باشید.»

برای یک تماشاچی معمولی ممکن است این‌گونه به نظر نرسد، اما وقتی به درک و شناختی خوب از تمام اجزای مختلف پازل برسید، زیبایی واقعی را خواهید دید. مبارز MMA باید وارد میدان شود و با تماس فیزیکی کامل مبارزه کند، که این محیط و شرایطی بسیار سخت برای بدن است. آیا یک مبارز خیابانی که هیچ آموزش رسمی MMA ندارد، می‌تواند وارد هشت ضلعی شود و پیروز شود؟ «شما نمی‌توانید از جهت اینکه چند بار در کودکی تنیس بازی کرده‌اید، انتظار داشته باشید در ویمبلدون بازی

کنید. مبارزان MMA عموماً با افرادی که تجربه زیادی در مبارزه ندارند، مبارزه نمی‌کنند. مبارزات MMA معمولاً بین افرادی صورت می‌گیرد که در سطح حرفه‌ای یا نیمه حرفه‌ای بوده و دارای تجربه و مهارت کافی هستند. به این ترتیب، مبارزان خیابانی که تجربه کمی دارند، معمولاً در مسابقات رسمی MMA شرکت نمی‌کنند.

جکسون ادامه داد: «مانند هر ورزشی، شما می‌توانید در کودکی فوتبال بازی کنید، اما این بدان معنا نیست که در آینده، قهرمان جام جهانی خواهید شد. در عرصه MMA شما با فرآیند طولانی مواجه هستید که فداکاری پیش‌نیاز آن است و شما باید هزینه‌های زیادی را برای موفقیت در آن بپردازید. به عنوان یک مبارز آموزش ندیده، حتی اگر به طور اتفاقی به اوج برسید، در نهایت زمانی فرا خواهد رسید که با کمبود مهارت‌ها مواجه خواهید شد. در اصل، نمی‌توانید به سادگی وارد عرصه حرفه‌ای MMA شوید؛ مگر اینکه مهارت لازم را داشته باشید. «بازیکنان فوتبال زیاد می‌دوند، تنیس‌بازان انفجاری هستند، اما نمی‌توانند به مدت ۱۵ دقیقه به صورت کسی مدام مشت بزنند. شما برای چنین کاری باید سختی فیزیکی و روحی را داشته باشید که سایر ورزش‌ها ندارند.»

«در گذشته، مقایسه ناآگاهانه مبارزان UFC با جنگجویان خیابانی آموزش‌ندیده در میان مردم عادی رایج بود. این قضاوت‌ها اکنون بسیار کمتر شده‌اند، زیرا افرادی که به اندازه کافی در این زمینه آگاه هستند، درک بهتری از هنرهای رزمی و انضباط و مهارت‌های ورزشی دارند. با این وجود، برخی افراد هنوز هم در پذیرش مهارت‌های یک ورزشکار حرفه‌ای در ورزشی که به عنوان یک ورزش خشن به آن نگاه می‌کنند، مشکل دارند، اما این دیدگاه‌ها اکنون بسیار کمتر دیده می‌شود